

Met poëzie het dak op

Negentig auteurs, dertig locaties, één nacht. Dat is Woordnacht, een nieuw literair festival dat op 10 mei haar eerste editie beleeft. Met grote nationale namen maar natuurlijk ook met Rotterdamse auteurs. Stadsdichter Daniël Dee verzorgt een programma dat je niet mag missen. tekst Suzanne Stam foto Ben Kleyn

> Woordnacht is een initiatief van alle Rotterdamse taal- en lettereninstellingen; van gevestigde organisaties als Passionate Bulkboek, de Bibliotheek Rotterdam, boekhandel van Gennep tot jonge initiatieven als Speyksessies en SKVR Paginagroets. Vanuit het hele land trekken schrijver, dichters en poetry slammers naar de Maasstad om Rotterdam op de kaart te zetten als dé literatuurstad van Nederland. Joost Zwagerman, Sanneke van Hasselt, Jan Siebelink, Peter Buwalda, Manon Uphoff en andere 'grote namen' nemen je mee in hun wereld van woorden. Maar ook Rotterdamse trots zoals Abdelkader Benali (oké, hij woont nu in O20, maar toch), dichteres Ester Naomi Perquin, schrijfster Elfie Tromp en performers zoals Jaskelis trekken voorbij. En de kakelverse *Straatnieuws*-columnist Robbert Meijntjes is er! Daniël Dee, de stadsdichter van Rotterdam, doet natuurlijk zelf ook mee. Hij vult een programma van twee uur op het dakpaviljoen van grand-café Engels. Daarvoor heeft hij verschillende dichters uitgenodigd. "Met mijn avond op Woordnacht wil ik aandacht vragen voor dichters in de stad want die is er te weinig. Poëzie is heel mooi en dat wil ik graag overbrengen. Je moet niet vragen wat je aan poëzie hebt maar wat het met je doet. Met poëzie kan je de wereld anders laten zien. Met je hersens kan het een fysieke ervaring zijn. Het is niet altijd makkelijk nee, je moet wel je brein gebruiken bij gedichten."

Inspiratiebron

Dee (38 jaar) is al ruim vijftien jaar dichter, zijn vijfde dichtbundel verschijnt dit najaar. Het begon allemaal toen Dee als pré-pubertje van dertien allerlei grote gevoelens ervoer en een uitlaatklep zocht. "Andere jongens trappen dan bushokjes in puin maar dat durfde ik natuurlijk niet. Toen ik als jongetje Jules Deelder in een documentaire voorbij zag komen, viel het kwartje. Dat wilde ik ook! Die vrijheid en lak hebben aan alles. Mijn ouders waren geen lezers dus ik heb me jaren in de bieb door allerlei dichters heen geploeterd. Na een afgekapte studie sociaal pedagogische hulpverlening

ben ik de wijde wereld ingetrokken naar Groningen om daar Nederlands te studeren. Door zelf veel te dichten, ben ik er uiteindelijk goed in geworden. Het ging zo lekker dat ik ook weer stopte met die studie Nederlands. Ik ben nog een paar jaar in Groningen blijven hangen en uiteindelijk weer teruggekomen naar Rotterdam."

'Er zijn twee soorten poëzie: Rotterdamse en de rest'

Maar hoe word je nou stadsdichter? Vorig jaar is Dee gevraagd door een 'commissie van wijze mannen' om stadsdichter Rotterdam voor 2013 en 2014 te worden. "Ze belden me gewoon op en ik heb gelijk ja gezegd, het is toch een soort erebaan. De deal is dat ik zes gedichten per jaar schrijf, die op een of andere manier over Rotterdam gaan. Mijn laatste gedicht ging over het nieuwe Centraal Station waar ik best wel heel erg trots op ben. Rotterdam is een enorme inspiratiebron. De stad is nooit af. Schrijver en dichter Gerrit Komrij zei het al: 'Er zijn twee soorten poëzie: Rotterdamse en de rest'. Het is meer van de straat, minder mooischrijverij, harder in toon. Dat merk je ook wel in mijn werk. Ik ben niet iemand die een aster bezingt. Ik weet eigenlijk niet eens hoe die bloem eruit ziet."

Zaterdag 10 mei, vanaf 19.30 uur op verschillende locaties (o.a. de Pauluskerk) in het centrum.
Kijk voor het programma op www.woordnacht.com